

عنوان مقاله:

معامله با حق استرداد در حقوق ایران و نظام حقوقی کامن لا (انگلیس و آمریکا)

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات بین المللی، دوره 19، شماره 4 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

علی طالبی - دانشجوی دکتری حقوق خصوصی، دانشکده حقوق، الهیات و علوم سیاسی، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران.

نجات اله ابراهیمیان - استادیار گروه حقوق خصوصی، دانشکده حقوق، واحد تهران مرکزی، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران.

منصور امینی - دانشیار گروه حقوق خصوصی، دانشکده حقوق، دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ایران.

خلاصه مقاله:

همزمان با وضع قانون مدنی ایران، مبحثی تحت عنوان بیع شرط در مواد ۴۵۸ تا ۴۶۳ آن گنجانده شده بود، با وضع مواد ۳۳ به بعد قانون ثبت موضوعی با عنوان «معامله با حق استرداد» جای خود را به بیع شرط داد که اثر تملیکی را از آن گرفته و عملاً بیع شرط منسوخ شد. سوالی که این پژوهش در پی پاسخ به آن می باشد این است که با توجه به اینکه معامله با حق استرداد اثر تملیکی را از بیع شرط گرفته است وضعیت تملیکی یا غیرتملیکی بودن بیع شرط در نظام حقوقی کامن لا چگونه است؟ روش مطالعه و تحقیق در این مقاله به صورت تحلیلی، توصیفی می باشد. هدف از نگارش این مقاله پاسخگویی با مطالعه تطبیقی به وضعیت تملیکی یا غیرتملیکی بودن بیع شرط است. آنچه که به عنوان نتیجه این پژوهش حاصل گردیده است این است که معاملات با حق استرداد که به معاملات شرطی نیز موسوم است، در نظام حقوقی کامن لا به نهاد رهن شباهت دارد، البته تا قبل از اینکه تملیکی بودن از این معاملات سلب شود. آمریکا، "معامله با حق استرداد"، در قالب رهن و قرارداد وام مسکن، شناخته می شود.

کلمات کلیدی:

معامله با حق استرداد، بیع شرط، قرض، حق رهنی، حد واسط

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1777544>

